

عنوان مقاله:

پناهندگی زیست محیطی؛ پدیده ای نوین در عرصه حقوق بین الملل

محل انتشار:

مجله مطالعات نوین حقوق و محیط زیست، دوره 1، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مسعود خدیمی - استادیار گروه حقوق، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل چالش برانگیز در عرصه حقوق بین الملل نوین، بروز نوع جدیدی از پناهندگی است که بر اساس دلایلی مانند مخاطرات زیست محیطی و پیامدهای تغییرات اقلیمی، انسانها را برای ادامه حیات و یا تامین بهتر مولفه های رفاهی، مجبور به ترک سرزمین می کند. جابجایی جمعیتی از برجسته ترین علامات فقدان امنیت می باشد که هم سبب و هم نتیجه آن است و از مهمترین مخاطرات بشری است. نظام بین الملل پناهندگی امروزه به دلیل سرعت فزاینده تخریب محیط زیست و نیز تغییرات اقلیمی نیازمند ورود جدی در جهت پیشگیری و حمایت از آسیب دیدگان پناهندگی زیست محیطی است. هدف این پژوهش که با روش توصیفی از نوع تحلیل اسنادی صورت گرفته، ارائه تعریفی از پناهندگان زیست محیطی در حقوق بین الملل در جهت جستجوی چارچوبی حقوقی در اسناد بین المللی برای حمایت از آنها می باشد. یافته ها حاکی از آن است که تعریف صریحی از این دسته پناهندگان در اسناد بین المللی یافت نمی شود ولی به طور ضمنی می توان از اسناد منطقه ای و نیز دکترین حقوقی آنها را مورد شناسایی قرار داد. حقوق پناهندگان زیست محیطی در اسناد و رویه بین المللی در دو قالب نظام حقوقی پناهندگی و نظام بین الملل حقوق بشر تعبیه شده است. از آنجا که همیشه نمی توان برای حمایت از افراد به دولت متبوع آنها بسنده کرد، لذا کارآمدی رهیافت های پیشینی و پسینی حمایت از پناهندگان زیست محیطی مستلزم پذیرش مسئولیت مشترک از سوی کشورهای مختلف، مبتنی بر کرامت انسانی و حقوق بنیادین بشر است.

کلمات کلیدی:

پناهندگان زیست محیطی، تغییر اقلیم، امنیت بشری، حقوق محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1783734>

